

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Adil Hassan

Sagsøgt: Préfet du Pas-de-Calais

Konklusion

Artikel 26, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat, der over for en anden medlemsstat, som den anser for ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse i henhold til de i denne forordning fastsatte kriterier, har fremsat en anmodning om overtagelse eller tilbagetagelse af en person som omhandlet i nævnte forordnings artikel 18, stk. 1, træffer afgørelse om overførsel og giver den pågældende meddelelse herom, før den anmodede medlemsstat udtrykkeligt eller stiltiende har accepteret denne anmodning.

⁽¹⁾ EUT C 70 af 6.3.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 31. maj 2018 — Finanzamt Dachau mod Achim Kollroß (sag C-660/16) og Finanzamt Göppingen mod Erich Wirtl (sag C-661/16) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Forenede sager C-660/16 og C-661/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — levering af varer — artikel 65 — artikel 167 — betaling af afdrag for erhvervelsen af en vare, der ikke leveres — leverandørens retlige repræsentanternes straffedom for bedrageri — leverandørens insolvens — fradrag for indgående afgift — betingelser — artikel 185 og 186 — den nationale afgiftsmyndigheds regulering — betingelser)

(2018/C 259/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Finanzamt Dachau (sag C-660/16) og Finanzamt Göppingen (sag C-661/16)

Sagsøgt: Achim Kollroß (sag C-660/16) og Erich Wirtl (sag C-661/16)

Konklusion

1) Artikel 65 og 167 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at under omstændigheder som de i hovedsagerne omhandlede kan retten til fradrag af merværdiafgift på en foretaget forudbetaling ikke nægtes den potentielle køber af de omhandlede varer, da forudbetalingen er blevet foretaget og modtaget, alle relevante elementer for den fremtidige levering på tidspunktet for betalingen kunne anses for at være kendt af køberen, og leveringen af varerne derfor forekom sikker. En sådan ret kan imidlertid nægtes den nævnte køber, hvis det på baggrund af objektive elementer er fastslået, at den pågældende på tidspunktet for forudbetalingen vidste eller ikke med rimelighed kunne være uvidende om, at denne levering var usikker.

- 2) Artikel 185 og 186 i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at de under omstændigheder som de i hovedsagerne omhandlede ikke er til hinder for en national lovgivning eller praksis, hvorefter reguleringen af merværdiafgiften på en forudbetaling med henblik på leveringen af en vare er undergivet en betingelse om leverandørens tilbagebetaling af denne forudbetaling.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 20.3.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 31. maj 2018 — Lu Zheng mod Ministerio de Economía y Competitividad (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Madrid — Spanien)

(Sag C-190/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — kontrol med likvide midler, der indføres i eller forlader Den Europæiske Union — forordning (EF) nr. 1889/2005 — anvendelsesområde — artikel 63 TEUF — frie kapitalbevægelser — tredjelandstatsborger, der i sin bagage medfører et betragteligt beløb i likvide midler, som ikke er angivet — angivelsespligt knyttet til udførslen af dette beløb fra det spanske område — sanktioner — proportionalitet)

(2018/C 259/14)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lu Zheng

Sagsøgt: Ministerio de Economía y Competitividad

Konklusion

Artikel 63 TEUF og 65 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter, at den manglende overholdelse af pligten til at angive betragtelige beløb i likvide midler, som indføres i eller forlader denne stats område, medfører en bøde, der kan udgøre op til det dobbelte af det ikke-angivne beløb.

⁽¹⁾ EUT C 221 af 10.7.2017.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 31. maj 2018 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-251/17) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — opsamling og rensning af byspildevand — direktiv 91/271/EØF — artikel 3, 4 og 10 — Domstolens dom, der fastslår et traktatbrud — undladelse af opfyldelse — artikel 260, stk. 2, TEUF — økonomiske sanktioner — tvangsbøde og fast beløb)

(2018/C 259/15)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Manhaeve og L. Cimaglia, som befuldmægtigede)